

האם כותב ייגאל מוסינזון את „דברי הכנסת“?

חסימה בכנסת

את חנינותיהם המילוליות בדקון המתפלג של הפשע, נהגו כך. כולם נעזרו במישטרה ועזרו למישטרה. קואליציה ואופוזיציה, שמאל וימין, יונים וניצים — כל הבדל שיהיה חובבים ממינון הכנסת מצד או שכדאי להם לחיות בשלום עם המישטרה, עדיפי העיקרון הישן של ידברו צדדים, שמור לי ואשי מור כך. קוצנינימוציניו.

הי התוצאה של ברית-אחים מלבי בת זו בין נערי-הכנסת ושרי-המישטרה? אין צורך להזקק לגילויים נוסח חסמבה, כדי לדעת כי מצב-הפשעה בארץ מידרדר מזה שנים, ומאיים על שלום-הציבור ועל ריקמת-החיים של המדינה. העיתונות, שהיא רצינית ואחראית לאיך שיעור מנערי-הכנסת, ושחוקריה המיקצו עיים עוסקים בשטח זה מזה שנים, חשפה את העובדות העיקריות כבר מזמן. **ברור כי המישטרה, כמות-השהיא, אינה מסוגלת עוד להתמודד עם תופעה זו.** יש בתוכה הרבה אנשים טובים, אך יש בה חוקרים מיקצו עיבים. אך המערכת כולה אינה מתפקדת. המוראז נמוך. יש תרענות של שחיתות וברוטאליות. הכושר המיקצועי לקוי במקומות רבים, ובעיקר: קיום מחדד מוחי דט של מנהיגות בצמרת המישי טרה.

המפכ"ל הוא איש סימפאטי, בעל כוונות טובות, אך כמו קודמיו אין הוא מסוגל למלא תפקיד הדורש כיום אישיות פיקודית ראשונה-במעלה, בעלת כושר-מנהיגות בלי תישגירתי.

שרי-המישטרה הוא איש אנטי-מיקצועי, עסקן מיפלגתי שידו בכל, מומחה לביטחון ולתחסי-חוק, לפלסטינים ולאנדיאנים, לי בעיות-מצוקה ולייצוג עדות-המזרח. במשך שנים חזר בכנסת על הפיומן שאין פשע מאורגן ואין מאפיה, ושכל אזהרותי מפני הירדרדות המצב אינן אלא טענות-סרק אופוזיציוניות.

אם יש מסקנה פרלמנטרית אחת מן המי צב הנוכחי, הרי היא זו:

יש לסלק את שרי-המישטרה, ולהעבירו לתפקיד שבו יוכל לנאום מבלי להזיק.

יש להחליף את המפכ"ל באדם חדש, שיוכל לבצע רי-אורגניזציה כללית במישטרה.

הנה, הפלא-ופלא: אף אחד מן הבלשים הפרלמנטריים אינו תובע זאת. לא יוסי הקואליציוני, ולא אודי מן הארי פוזיציה הקיצונית. קרה ההיפך הגמור: תודות לרעש שהם הקימו, לצורכי פירסומת עצמית, הצליח שרי-המישטרה להשיג מן הממשלה הרבה מיליוני לירות נוספות „למילחמה בפרו טקשן“, והגדיל את התקן. **כלומר: במקום לעורר, הוא הת- בצר בתפקידו עוד יותר.**

הן, אם כן, האפיאנד של הסיפור המופלא ומסמרי-השיער על חסמבה ב' מינון הכנסת:

נערי-הכנסת הפכו גיבורים לאומיים ור חיוקו את סיכוייהם להשיג מקום מכובד ברשימת המפלגה לבחירות הבאות — איש איש במפלגתו.

שרי-המישטרה קיבל כסף ואנשים נוס- פים, ויוכל להמשיך במסע-כישלונותיו, ואילו הכנסת זכתה מפת-סוף ב- פירסום חיובי — **אם לא בבית- מחוקקים רציני הממלא את תפי קידו, הרי לפחות בקירקם משעשע, המשושע במוקיונים מקוריים.**

אמינות הודעותיו של שרי-המישטרה, נהגתי כך, כאשר הייתי חבר-כנסת. מי שחפץ להסתובב בבית-הקברות-לנאומים ה- קרוי דיברי הכנסת ימצא, לדוגמה, כי ביום 28.12.71, בוויכוח עם פעולות מישר- המישטרה (דברי הכנסת כרך 62, עמוד 802) מסרתי מעל הדוכן רשימה מפורטת של כנופיות-הפשעים שפעלו אז בארץ. כאשר שרי-המישטרה הכחיש בתשובתו ש- יש פשע מאורגן, מסרתי לו רשימה מפור- רטת עוד יותר, שהוכנה עליידי אגנון וזכרונני.

אולם לא עלה על דעתי להציג את עצמי כבלש, למרות שכעורך העולם הזה עומד לרשותי צוות-החקרים ששום חבר-כנסת אחר לא יכול היה אף לחלום עליו. לא ביקשתי מכלי-התיקשות לפאר את הישגי כבלש, אלא לפרסם את דרישתי לרי-אור- גניזציה טוטאלית של המישטרה. **תפקיד חברי-הכנסת אינו לגלות פושעים, אלא למתוח ביקורת על**

כזה אינו פועל לבדו, כמו שרלוק הולמס או הרקול פוארו, אלא נעזר בצוות מיק- צועי מגוון, בפעולה היומיומית של המי- שטרה וברשת מסועפת של מודיעים. **כל המערכת הזאת נכשלה כלי.** הפרוטקשן צמח במשך שנים באי-מפריע. סחרי-הסמים פורח. כנופיות של ביריונים השתלטו על שכונות ועיירות.

והנה בא לו עסקן מיפלגתי, מומחה לי- גיבוב מליצות ולאנטי-ריגות בוועדות. הוא מדבר עם שניים-שלושה אנשים, מתייעץ עם שני קצינים ושלושה סמלים — והוא, יש גילוי סנסציוני, אנשים שלמים של ה- מאפיה מתגלים כמו שפנים בצילינדר, וי- הקוסם משתחוה לקהל. **משהו כאן אינו בסדר. משהו כאן אינו מסתדר עם ההיגיון.**

את מן השתיים: או שהמישטרה כל כך שלומיאלית,

שלושת המוסקטרים (קטע מקאריקטורה של זאב ב, „הארץ“)

המישטרה. אם הוא מגיע למסקנה שהמישטרה אינה מתפקדת כראוי, עדיף לתבוע את השינוי הדרוש, וכאן קבור הכלב.

נה הלך ח"כ אהוד אולמרט וגילה חוך ימים אחדים, בכוחות עצמו, כנר פייה מסוכנת של פושעים שהטילה את ח-י תיתה על שכונה ירושלמית שלמה מזה שנים. היה עליו לבוא לכנסת ולומר לה: „רבו- תי, עשיתי מה שעשיתי כדי להוכיח שה- מישטרה היא מגוחכת. אם אני, עסקן מיקצועי ומומחה ליחסי-ציבור, מסוגל ל- לות מה שהמישטרה אינה מסוגלת לגלות — יש לפטר לאלתר את שרי-המישטרה ו- את המפכ"ל.“

אולם ח"כ אולמרט לא אמר זאת. להיפך, הוא החליף מחמאות עם המישטרה, ושרי- המישטרה הודיע שאולמרט עשה עבודה חשובה מאד. אולמרט נהנה מתישבותו ה- מישטרה, שסללו את דרכו אל הטלוויזיה. **שני הצדדים מרוצים: אולמרט קיבל הון פוליטי בצורת פירסומת אישית, בעזרתה הפעולה של ראי שרי-המישטרה, ואילו ראשי-המישי טרה הפכו את המיני-ביש החדש משרתם, וכיצרו את מעמדם ה- אישי.**

גם שאר האבירים הפרלמנטריים, שתקעו

כל-כך לא-יוצלחית, עד שחובב הדיוט אחד יכול להצליח במקום שבו נכשלו מאות שוטרים — ואז צריכים לפרק את המי- שטרה הזאת ולהקים במקומה מישטרה אחר.

או שהמישטרה צוחקת בסתר-ליבה לחר- בבים אלה, אך עוזרת להם להעמיד פנים של גיבורים לאומיים — ואז אין מנוס מן המסקנה שראשי-המישטרה נותנים שוחד פוליטי לחברי-כנסת, ובהינת דמי לא-יחרץ, כך או כך נערי-הכנסת אלה מופיעים באור שלילי ביותר:

אם נכונה הגירסה הראשונה, הרי שיתוף-הפעולה שלהם עם ה- מישטרה הכושלת מהווה מעידה צינית בתפקידם.

אם נכונה הגירסה השנייה, הרי הם עצמם מהווים מעין כנופיית פרוטקשן פוליטית, הגובה דמי חסות כצורה של פירסומת אישית.

תפקידו האמיתי של חברי-הכנסת בתחום זה, הוא אחד ויחיד: להטיל פיקוח על הרשות המבצעת ולדאוג כי משרד-המישטרה, והמישטרה עצמה, יפ- עלו כראוי, בצורה יעילה, דמוקרטית ו- חסכנית.

אין כל רע בכך שחברי-הכנסת, חוך כדי גילוי תפקידו, ישתדל להשיג מידע בלתי- תלוי על הפשיעה בארץ, כדי לעמוד על

דיברי הכנסת נראים בימים אלה כאלו נכתבו בידי ייגאל מוסינזון, בסידרת חסמבה.

הילד אודי שומע שקורים דברים נורא רעים בשכונת מוסררה. הוא בולש אחר הפושעים ושואל את השכנים. אחרי הרי- פתקות מסמרות-שיער הוא מצליח ללכוד מישטרה של פנתרים מנוולים, שכל מאות השוטרים והבלשים לא יכלו לאתרה. מסקד- המישטרה טופח לו על ראשו ואומר לו שהוא ילד נורא טוב וחכם, ובטלוויזיה מראים אותו בתוכנית לילדים.

הילד מוישלה הולך לשוק הסיטוני וחור- שף שם את הפושעים האכזריים שלקחו מכולם את הכסף וגם זרקו רימונים. כשי- מפקד-המישטרה הטיפש שומע את זה הוא בוכה מרוב אושר, ואומר שמוי-שלה הציל את העיר, ועושה לו חגיגה גדולה-גדולה. הילד פסח שומע שהמחבלים הרגו נהג ליד ג'ניו, אז הוא הולך ובולש ומגלה שזה בכלל לא המחבלים, כיאם אנשים רעים שמובילים פועלים, וכולם אומרים שהילד פסח נורא חכם.

או הילד יוסי נורא עצוב, למה שלכל הילדים האחרים יש כבר פרסים ופושעים ופרוטקשן והראו אותם בטלוויזיה, ולי אין כלום. אז הוא הולך ומדבר עם שני קציני- מישטרה, ועם שלושה נרקומנים, וגם עם מצחצח-הנעליים בכיכר-ציון וככה הוא מגלה מוזימה נוראה של ערבים וגויים לי- הרעיל את כל הילדים היהודיים הטובים בסמים, וברגע האחרון ממש הוא מסכל את המזימה ומספר את הכל למישטרה ולכנסת, ומקבל כותרות הכי שמנות בעיתונים, וי- שרי-המישטרה בעצמו אומר שהוא חברה'מן, ושרק בזכות ילדים כמוהו עם ישראל חי ונצח ישראל לא ישקר גם.

וכן הלאה וכן הלאה, עלילות שכל ילד קורא אותן בנשימה עצורה, וגורד לעצמו: כשאני אחיה גדול אני גם אחיה חברי כנסת, ואתפוס פושעים ופרוטקשן והמפכ"ל ינשק לי במצה.

חבורת „חסמבה“ חוגגת במיזי נון הח"כים, אמיז והבלשים כבשו את המיזיאה. קוג'אק נואם מעל הדוכן, מקידאור משגע את יושבי ראש הכנסת, ועל היציע יושבים ציף איירונסייד וקולומבו ומוחי אים כפיים.

יא, איזה כנסת! בומבה.

ה צרה היא שהדברים האלה אינם פרידימיונו של ייגאל מוסינזון, ולא נכתבו לילדים.

אין הם מתפרסמים בהארץ שלנו, ולא במערב לננוער, אלא בראש העמודים ה- ראשונים של הארץ למבוגרים ומעריב ל- המונים. עיתונאים רציניים (לפתות בעיני עצמם) משתפכים במרץ על תופעה נאה זו ומשבחים את הכנסת המקבלת, סוף-סוף, ציביון של מוסד רציני, הרדיו והטלוויזיה מראיינים וממקדים אתמנגגים. אודי, שקול רציני כמו ילד גדול, מתי- הלך בחשיבות בין בתי מוסררה. יוסי, עיף אך מאושר, מדבר בצניעות גאה כנאה למומחה בן-יום לפשיעה, לנרקומניות ולי- פרוטקשן.

והשאלה היא: האם כל הכחוי רים הטובים האלה מתבזבזים על חשבון הכנסת — או שמא פבזרים הם באמת שכך צריך להיראות בות-המחוקקים של מדינת-ישראל?

ה רעיון שעסקן מיפדגתי, שהגיע למקומו בכנסת בזכות אינטריגות מי- לגתיות, יכול להתגלות לפתע כבלש מיק- צועי מעולה — הוא מגוחך. דרושות שנים רבות של עבודה מיקצו- עית, התמחות, ניסיון וכישרון טבעי כדי לגבש חוקר מישטרהי מעולה. גם חוקר